

Hlas Balbínův

nezávislý list Balbínovy poetické strany • červen 2003 • číslo 7 • www.balbinka.cz

Bohuslav Balbín a jeho hlas

Není snad jen českou tradicí, že i v dobách přelomových, kdy padají charaktery a občanstvo je znásilňováno brutálním názorem historického vítěze, objevují se lidé stateční a rovní, kteří svého intelektu užívají v souladu se svědomím. Nemusí být nutně mučedníci vlastních idejí dokáží-li pokorně prosazovat svou věc, přesvědčení o správnosti svého konání. Vzpomeňme jen příběhu Michelangelova v Sixtínské kapli, příběhu pravdivé malby prosazující se proti očekávané lži. Vzdělaný vlastenecký kněz Bohuslav Balbín stejně jako Michelangelo oplýval schopností vyřknouti svůj soud i do očí církevní a světské moci. Jezuita Balbín stejně jako Michelangelo ovlivnil historii směrem k naší současnosti ať se nám to líbí nebo nelíbí.

Jeho hlas, hlas osvíceného historika a básníka není zapomenut. Přes klasickou libůstku české tradice, kterou je nevděčnost, bude i ve století XXI. nasloucháno hlasu tohoto moudrého muže, jehož jméno u současných polovzdělanců budí jen smích.

Ti, co se hlásí k Balbínově odkazu, hlásí se současně k odkazu svobodného myšlení, k odkazu svobodného humoru a pohledu na naše rádobly mocné současníky, kteří přes svou prvoplánovou mociprdnost nikdy nenaleznou ani zbla sebereflexe.

Hlas Balbínův, ať již v konzervativní tištěné podobě, či v moderní na internetu, stane se, doufejme, vyhledávaným zdrojem zábavy i poučení „všem přátelům svobodomyšlnosti“. Všem přátelům Balbínovy poetické strany i Mládeže BPS.

poslední předvolební příspěvek nezávislého stále více mlčícího tiskového mluvčího BPS, Ivana Frieda

Z historie strany

Výňatky ze zápisu ustavujícího generálního sněmu

bod č. 9: Diskuse k navrhovaným kandidátům na post vedení strany

V diskusi vystoupil Ivan Fried, vyzdvihl svoje zásluhy o rozkvet strany a ostře kritizoval zjev Jiřího Hrdiny a jeho negativní působení na naše potenciální voliče. Navrhl se do funkce generálního guvernéra. Dále navrhl, aby funkce generálního guvernéra byla ve stanovách zakotvena jako funkce doživotní a dědičná. (s těmito návrhy vystoupil v průběhu diskuze celkem 3x)

Petr Borka ve svém diskusním příspěvku upozornil na svoje nehybnou zásluhu o propagaci strany na veřejnosti. Ostře kritizoval módní vkus Ivana Frieda, zejména jeho pletené šály, s tím, že žádný bezdomovec ještě volby nevyhrál. Sám se pochlubil, že má

v šatníku přešíváný oblek od Versaceho, který je ochoten pro sebe straně do volebního boje za symbolický poplatek zapůjčit. Byl by pak zcela jistě reprezentativním generálním guvernérem, do kteréžto funkce se zároveň navrhl. (svůj příspěvek opakoval pouze 2x)

Monika Kuchtová, chtěla ve své diskusi upozornit na nevyšpané popelníky a zároveň tím sdělit, že i ministr zdravotnictví varuje, že kouření způsobuje rakovinu. Během svého diskusního příspěvku však neustále odbíhala od tématu, protože se jí v kuchyni připalovaly bramboráky.

Nakonec jí byla řeč odebrána s tím, že svůj diskusní příspěvek může ostatním členům napsat.

Jako poslední vstoupil do diskuze Jiří Hrdina. Při pádu ze židle všem vynadal, neboť se domníval, že mu byla naříznuta. Při bližším zkoumání se zjistilo, že židle byla v pořádku.

Zpod stolu se dožadoval dosazení do stabilnějšího kolečkového křesla generálního gu-

verněra s tím, že je jediným oprávněným nájemcem prostor, v kterých jsme se zrovna nalézali. Pohrozil, že nebude-li mu tato funkce demokraticky přidělena, vyžene nás všech ven. Dále kritizoval Moniku Kuchtovou za připálené bramboráčky a za nedostatečnou míru servírovaných tekutin.

bod č. 10: připálené bramboráčky Moniky Kuchtové, pivo

bod č. 11: Zpráva mandátové a volební komise

Předseda mandátové komise Ivan Fried ve své řeči oznámil, že generálního sněmu se účastní všech pět členů strany a sněm je tudíž usnášenischnopný.

Předseda volební komise Jiří Hrdina přednesl všechny návrhy na obsazení nejvyšších stranických funkcí. Na funkci generálního guvernéra Jiří Hrdina navrhl pouze jediného kandidáta, a to Jiřího Hrdinu. Ostatní kandidáti prý své kandidatury stáhly. To se sice některým účastníkům generálního sněmu, zejména přítomným mužům, nelíbilo, ale demokraticky zdvižený prst Jiřího Hrdiny je uklidnil a přiměl k pořádku.

Do předsednictva strany navrhl Jiří Hrdina Petra Borku, Moniku Kuchtovou, Ivana Frieda, Pavla Marka.

bod č. 12: Občerstvení

tentokrát již nepřipálené bramboráčky Moniky Kuchtové, pivo

bod č. 13: Volba vrcholných orgánů strany

Předseda volební komise Jiří Hrdina otevřel dveře a dal hlasovat o zvolení Jiřího Hrdiny generálním guvernérem.

Pan Jiří Hrdina byl za skandovaného potlesku demokraticky zvolen generálním guvernérem Balbínovy poetické strany.

Pro hlasovalo všech pět členů strany, proti žádný a hlasování se nikdo nezdržel.

Pan Jiří Hrdina s vítězným úsměvem na rtech zavřel dveře a z celého srdce poděkoval přítomným za zvolení. Poté dal hlasovat o zvolení členů předsednictva strany.

Za skandovaného potlesku a s písní na rtech "Když nám pánbůh zdraví dá" přešli členové strany k dalšímu bodu programu.

bod č. 14: Večeře

Vítězný volební buřtgulášek Jiřího Hrdiny (ostřý), pivo, Velká turecká káva jako od maminky s rumem.

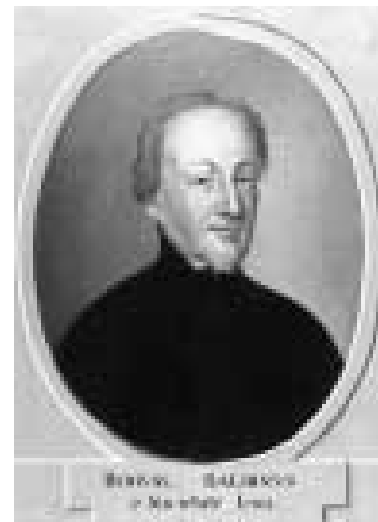
BALBÍNOVA
POETICKÁ
STRANA

Ať Čechy celé jsou
takřka velkým
hostincem a útulkem,
kde netoliko
na několik málo dní,
nýbrž po celý život
výborně lze se chovati
v rozkoších
a bohatství.

Bohuslav Balbín (1621-1688)

Lhát neumím,
pravdu říci nedají.
Leč bude jinak.

Bohuslav Balbín 1668

BALTO není NATO

Jako důležitý člen předsednictva Balbínovy poetické strany jsem se dne 21.11.2002 v pozdní odpoledních hodinách omylem nachomýtl v sekretariátu strany k zasedání tohoto předsednictva. Spolu se mnou se zasedání zúčastnil Geniální guvernér Jiří Hrdina, První dáma strany a náš tajný člen. Vzhledem ke svému vstupu do ilegality byl ze zasedání omluven náš nezávislý tiskový mluvčí Ivan Fried, o kterém již měsíce nikdo z nás nemá zprávy.

Předsednictvo se konalo v přátelské a uvolněné atmosféře, ke které přispělo i vědomí, že se nám nemůže nic stát, neboť v oblacích nad Prahou hlídají chlápci z USej a okolí našeho sekretariátu (který se nachází nedaleko náměstí Míru) hlídají zástupy těžkooděnců v policejních uniformách. O pohodě svědčí i fakt, že Geniální guvernér usnul ihned po zahajovacím přípitku, který byl na účet strany, se slovy, že celou noc připravoval podklady pro nejdůležitější bod jednání. Tím myslím zřejmě (soudě z celkového stavu jeho organismu) vybraní dodavatele stranické slivovice pro příští rok.

Jako pokladník strany jsem upozornil, že nás pět členů při stranických příspěvcích ve výši 1 Kč ročně těžko dá dohromady sumu, která by alespoň vzdáleně odpovídala potřebám našeho lídra. Na tuto poznámku mi Geniální guvernér pohotově odpověděl spokojeným pochrapováním. Z výše uvedených důvodů jsme výběr dodavatele zařadili až na konec jednání.

Ve svém dalším projevu jsem upozornil, že zároveň s naším přelomovým jednáním se v nedaleké Pražské kongresové hospůdce koná jakýsi sjezd NATO a že mám zprávy od našinců ze světa, že je to jenom zástěrka pro setkání představitelů nej-různějších zemí s naším Geniálním guvernérem.

Na to, prohlížeje si spícho Geniálního guvernéra, s povzděchem pronesl náš tajný člen: „Blahoslavení chudí duchem.“, kteréžto poznámce jsem příliš neporozuměl.

V tom se probudil Geniální Guvernér a dožadoval se zahajovacího přípitku. Když jsem mu opáčil, že již proběhl, odešel se slovy „opakování, matka moudrosti“ na ulici, kde vykonal mezi auty malou potřebu.

Po návratu nám oznámil, že ani netušil jakého váženého občana z něj politika dokázala udělat, neboť ulice se prý hemží policejními těžkooděnci, určenými pro jeho ochranu. Opáčil jsem, že tito policisté jsou určeni pro ochranu i ostatních obyvatel města, a to před hrstkou odpůrců obraného paktu NATO, kteří shodou okolností ve velké většině sedí v naší hospůdce. „Opravdu?“, pronesl Geniální Guvernér, „je tudíž nanejvýš potřebné abychom i my vytvořili pakt, ale účtočný, a vyslyšíme tím přání našich voličů“.

„Účtočný?Není to politicky neprozíravé?“ opáčil jsem. „NE!!! Chceme-li se jednou bránit, musíme nyní útočit.“ pronesl kategoricky Geniální guverner a usínaje dodal „Jinak si nás nikdo nevšimne.“

„Dobrá tedy. Založíme nový účtočný pakt. Ale čím a na koho budeme útočit?“, položil jsem otázku do diskuze.

„V dnešním situaci je ideální útočit kdykoliv, kdekoliv a na kohokoliv. Důležité je postupovat metodou rychlého nasazení“, pravil tajný člen strany.

To přimělo do diskuze dokonce i První dámu strany. „Rychlé nasazení ale není všechno, páno- vé.“

„Samozřejmě“ nečekaně vyhrkl Geniální guverner, který na jisté věci reaguje až nepochopitelně bystře,ale bohužel mu často uniká původní téma. „Rychlé nasazení není všechno“, pokračoval v přednášce na své oblíbené téma. „Musí se provést pokud možno ze zadu, aby nedošlo k nepřiměřené obraně. Za nejdůležitější však považuji pomalé vysunutí. Nesmí se to však přehánět. A mně můžete věřit“, děl se zdviženým prstem Geniální guverner, jinak otec cca 12 dětí.

„Založíme tedy jednotku rychlého nasazení“, snažil jsem se ukončit diskusi na toto téma. „A pomalé vysunutí“ trval na svém Geniální guverner, který učtil šanci prosadit do usnesení své lety nabitě zkušenosti.

„Dobrá. V rámci našeho paktu založíme tedy Jednotku rychlého nasazení a pomalé vysunutí“.

„Ticho, mám pocit, že nás někdo za dveřmi poslouchá“, zavěštil Geniální guverner a co nejtíšeji, přes padající židli vrávoravě našlapoval ke dveřím, které chtěl vzápětí různým kopnutím otevřít. Bohužel se otvíraly dovnitř, čehož si Geniální guverner ihned po jejich vypadnutí i s panty všimnul. „Kromě plné hospody mírumilovných anarchistů tu nikdo není“, konstatoval Geniální guverner, „asi se mi něco zdálo. Nebude už ten zahajovací přípitek?“

Po ujištění, že zahajovací přípitek už opravdu byl se GG opět schoval do svého kouta a hlubokým spánkem pokračoval v zasedání předsednictva strany.

(Pozn. autora: Až později jsme zjistili, že GG neměl halucinace a náš rozhovor skutečně tajně za dveřmi poslouchal v přestrojení za anarchistu gen. tajemník NATO pan G. Robertson. Soé poznatky hned prosadil do usnesení založením podobných sil rychlého nasazení.)

„Vyhlašuji krátkou přestávku. Já si musím dát paňáka.“ pronesl jsem unaven ze slibně se vyvíjející schůze.

Jakmile nám ho však obsluhující přinesla do našeho sekretariátu, zareagoval jeden z posledních, zato však neomylných smyslů našeho GG. „A zahajovací přípitek“ pronesl Geniální guverner a s rychlostí u něj jinak nevidanou vyprázdnil přinesené sklinky. „Hm. Dobrá. Už máme vybraného dodavatele?“ rozpomenul si na svůj původní návrh programu. „Ještě ne“, opáčil jsem. „Teď musíme vymyslet název pro náš právě založený účtočný pakt“.

„To není problém. Jsme přece Balbínova strana a proto náš pakt bude se jmenovati BALTO. A až bude zahajovací přípitek, tak mě vzbudte.“ pravil Geniální guverner a zaujal svou oblíbenou polohu.

Od té chvíle jsme se chovali velmi tiše, abychom už nenarušovali hladký průběh schůze. V krátkosti jsme schválili, že náš účtočný pakt BALTO disponující silami rychlého nasazení a pomalého vysunutí nebude mít pro jistotu žádné členy, aby nemohla být zneužit. Balbínova poetická strana z něj ihned po jeho založení vystoupí, aby snad v budoucnu nemohla mít panské choutky. Tím, že v NATO budou všichni a v BALTO nikdo, dojde k mocenské rovnováze ve světě a paktu BALTO odpadnou zároveň i náklady.

S tímto usnesením jsme ukončili zasedání předsednictva strany a závěrečný přípitek jsme se slovy „Spi sladce“, odešli pro jistotu vypit z dosahu genálního guvernera.

V Praze dne 23.11.2002

Petr Borka,
pokladník strany

Pod čarou se ještě musím zmínit, že během našeho zasedání nás navštívilo mnoho více i méně zajímavých lidí, kteří toužili stisknout si ruku s naším Geniálním guvernerem a uvyfotit se s ním. Mezi jinými jmenujme jakéhosi G.W.Busha, T. Blaira, J. Chiraca (ten se zajímal, zda se vstupem do Mládeže BPS získá i tolik potřebnou imunitu), G.Schröder, R. Schuster, Lajoš Siódk a další (viz ilustrační foto).

Na přání pana Busha se veškerá jednání s našimi politiky vedla pod přímým dohledem Geniálního guvernera

Balbínova Parlamentní expedice 2002

Prosím vás, toto je pracovna pana Klause nebo úřad?

Potřebovalo by to tu trochu vyčistit

Nácvik prezidentského projevu před poslanci

Ať žije parlamentní kantýna!

Stínový parlament ČR byl ustaven

Fascinování vážností, seriózností a odpovědností s jakou náš Parlament přistupuje k naplnění svých zákonodárných i jiných poslání, vedení touhou státi se alespoň na chvíli takovými vážnými a moudrými poslanci, rozhodli se členové Balbínovy poetické strany ustavit Stínový parlament České republiky.

Vzhledem k demokratickým principům uvnitř BPS bylo snadné a rychlé rozdělit nejvyšší zákonodárnou funkci. Předsedou Stínového parlamentu se stal po demokratickém hlasování překvapivě Geniální guvernér strany, prvním, druhým a třetím místopředsedou pak pokladník, nezávislý tiskový mluvčí a První dáma strany. Pátý, tajný člen strany se ujal parlamentní kantýny, strategického informačního zdroje.

Přesto, že záměrem bylo, aby Stínový parlament svým sociologickým složením pokud možno věrně kopíroval Parlament ČR, aby bylo možno lépe zkoumat procesy, ke kterým dochází při jednáních a rozhodováních tohoto všemi váženého úřadu, nemohla Balbínova poetická strana obsadit již žádná další místa v poslaneckých lavicích, protože má omezenější (co do počtu) členskou základnu. Nabídka ostatním politickým stranám jsme však ani nestačili učinit, neboť s okamžitou pomocí přispěchali naši družební přátelé ze Speciálního ústavu pro mentálně postiženou mládež ve Hvozdně, hledající pro své chovance uplatnění. Díky jejich pomoci jsme mohli sestavit odpovídající Stínovou poslaneckou sněmovnu a ještě nám zbylo i na Senát. Dokonce ani se získáním potřebné imunity nebo-li beztržnosti pro naše poslance jsme neměli starosti. I v tomto bodě jsou si oba parlamenty téměř rovny.

Historicky první schůze Stínového parlamentu se konala za zprísňených bezpečnostních opatřeních za zdi Speciálního ústavu, neboť naše veřejnost není ještě dostatečně připravena na chování našich poslanců. Jejich pobyt mezi prostým lidem by mohl vrhnout špatné světlo na náš Stínový zákonodárný sbor. Naši zákonodárci totiž jinak chápou některé argumenty, jejich reakce mohou vypadat někdy jako nestandardní a mohlo by se zdát, že jejich chování pozbývá logiky běžného občana. Samozřejmě zasvěcení ví, že vše je zapříčiněno množstvím a charakterem informací, které jsou řadovému voliči v jeho vlastním zájmu nedosažitelné.

Zasedání parlamentu zahájil jeho předseda Jiří Hrdina zpěvem oblíbené písně prezidenta Osvoboditele Ach synku, synku. Postupně se k němu za souhlasného autistického kývání přidal celý zákonodárný sbor. Pouze v pasáži, v které dochází k polámání kolečka, projevovali několik poslanců hlasitým

hýkáním mírnou nevoli, neboť měli za to, že by to mohla být narážka na jejich poslaneckou čest. Jeden zákonodárci se dokonce hlasitě dožadoval přeočkování, neboť se mu imunita zdála býti nedostatečná. Předsedající Jiří Hrdina se ho snažil uklidnit tvrzením, že sérum proti posměchu a opovržení neexistuje a ani opravdoví poslanci, i když to tak ve skutečnosti nevypadá, proti tomu nejsou imunní. Ostatní dotčené kolegy ujistil, že se nejedná o ztrátu kolečka, nýbrž o pouhé polámání, které se dá odstranit.

Po dozpívání písně předsedou a místopředsedy pokračovala schůze návrhem programu jednání. Jako první bod byla schválena diskuse na téma co bude k obědu. V prvním čtení neprošel ani jeden návrh a než se stačily poslanecké kluby dohodnout a získat podporu v řadách jiných klubů byl již večer a měla by se servírovat večeře. Vzhledem k tomu, že času již nebylo nazbyt, vyhlásil předseda parlamentu stav právní nouze a ve zrychleném jednání jednomyslně přijala vyhlášená poslanecká sněmovna usnesení, že večeře bude. Tato pro všechny politické subjekty přijatelná formulace byla přijata dlouhotrvajícím potleskem a je považována za politické vítězství zdravého rozumu předsedy Stínové poslanecké sněmovny, geniálního guvernéra BPS Jiřího Hrdiny.

Po večeri již však nebyl hodnou paní uklizečkou Boženkou do jednacího sálu nikdo vpuštěn, neboť prý ten bordel v parlamentu jen tak neuklidí a přesčasový dělat nebude. Po několika raných mokřím hadrem uznal předseda váhu jejich argumentů, zasedání ukončil a vyhlásil pokračování na druhý den.

Ve Hvozdně dne 1.2.2003

Petr Borka - parlamentní zpravodaj
Průběh dalšího dne zasedání přineseme v následujícím čísle

Geniální guvernér - náš vzor

Ani malý ani velký, zkrátka akorát

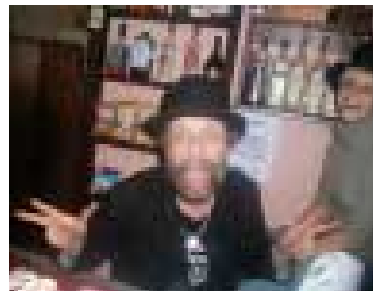
GG poslouchá zda jsou již voliči na cestě

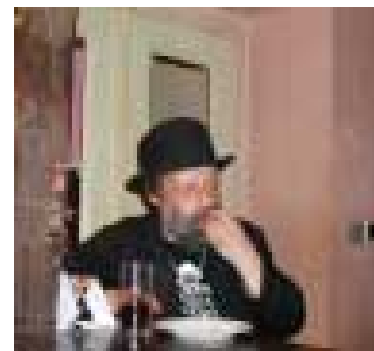
Choilka meditace

GG v neformálním kontaktu s pokladníkem strany

GG v rozhovoru s redaktoři TV Nova

I jíst se občas musí

Léto v Balbínce

Balbínova poetická hospůdka bude letos otevřena i přes prázdniny.

Z technických důvodů bude zavřeno pouze 1.7. - 10.7. a 18.8. - 31.8.

Od 11.7. do 17.8. otevřeno denně od 16 hodin

Každý den by měla hrát nějaká kapela.

Máte-li někdo zájem zahrát si přes léto v Balbínce, volejte Jirku Hrdinu na tel. č. 723 889 143. Ještě jsou volné termíny

Balbínova poetická hospůdka Vás zve na

Koncert pro „starý páky“

konaný dne 2.7. 2003 v 19 hodin v Baráčnické rychtě. Přijďte na akci roku, na které vystoupí:

Ivan Hlas, Vladimír Mišík & Honza Hrubý, Jaroslav Hutka, Radim Hladík, Jiří Schmitzer, Vlasta Třešňák, Martin Kraus, Luboš Andršt, Sváta Karásek, Vladimír Merta, Jiří Dědeček, Dáša Voňková - Andrtová, Václav Koubek, Jaroslav „Samson“ Lenk, Miroslav Paleček & Michal Janík, Pavel Dobeš, Luboš Pospíšil & Bohouš Zatloukal, Jan Spálený, Jakub Noha, Jiří „Šlupka“ Svěrák, Pepa Streichel, C.K. vocal, Zbyněk Benýšek, Jan Kryl, Jana Koubková, Jé.Jé. Neduha, Karel Navrátil, Vladimír Veit, Jiří Hrdina - geniální guvernér BPS

Upomínkové překvapení pro účinkující je z dílny ak. sochaře Kurta Gebauera

Program hospůdky na červen

9.	po	20:00	NOI - akustická alternativa
10.	út	20:00	RADŮZA
11.	st	20:00	Luboš POSPÍŠIL & Bohouš ZATLOUKAL
12.	čt	20:00	KABARET Michala VÍCHA a Jiřího WEINBERGERA
13.	pá	20:00	Vašek KOUBEK
14.	so	20:00	BULA - BULA Quintet
15.	ne	20:00	CZELTIC - Keltská hudba
16.	po	20:00	PALEČEK & JANÍK
17.	út	20:00	SHANNON - Irská hudba
18.	st	20:00	Radim HLADÍK & Jaroslav HUTKA
19.	čt	20:00	Jiří DĚDEČEK
20.	pá	20:00	IRISH DEW - keltská muzika
21.	so	20:00	MRAKOPLAŠ - blues
22.	ne	20:00	Jakub NOHA & BAND
23.	po	20:00	Jiří SCHMITZER
24.	út	20:00	Sváta KARÁSEK & Pozdravpánbu
25.	st	20:00	JIMI ČERT
26.	čt	20:00	KRYCHLE - srandičky a písničky
27.	pá	20:00	TALIESYN - Jazz - folk - fusion
28.	so	20:00	ROYAL WITH CHEESE - blues
29.	ne	20:00	NÁŠ ČLOVĚK V HAVANĚ - folk - rock
30.	po	20:00	TĚLA (Liberec) - blues - rock

BALBÍNOVA
POETICKÁ
HOSPŮDKA

Řev J. Hutky

Svatý Václav na Václavském náměstí je místem, kde český národ poslední století prožívá své porážky, vítězství, frustrace a radosti. Ale od roku 1969 je jeho socha omotána kovovým řetězem, který má lidem zkomplikovat přístup k soše. Řetěz je sprostě odlit z podob lipových listů, které jsou národním symbolem, akorát že ty listy míří ostrými špičkami nahoru, aby na ně nešlo sednout. Něco ve smyslu NÁROD PROTI SOBĚ, tak jak to bylo obsahem normalizace po ruské okupaci. Tento řetěz je jen pokrytecká náhražka ostnatého drátu. Přál bych si, aby Svatý Václav byl konečně od tohoto řetězu osvobozen.

Tedy jsem na neděli 8. června v 18 hodin vymyslel Balení řetězů na rudo. Aby bylo jasno a zároveň aby tímto zábalením změkly a člověk si na ně mohl usednout v míru a bez nebezpečí poranění.

„Víš, že máte 8. června důležitou politickou akci?“ řekl jsem šéfovi Balbínovy poetické strany Jiřímu Hrdinovi, když jsme ve středu s Hladíkem dohráli v jeho Balbínově poetické hospůdce.

„Jakou akci?“ zeptal se Geniální Guvernér udiveně zpod své buňky. Vysvětlil jsem mu to a naléhavě uzavřel: „Takže nad tím berete stranickou záštitu a zajistíte, aby ta akce byla legální.“

„To není vůbec problém!“ zařval GG rodostrně svým teatrálním hlasem. „To stačí jen ohlásit,“ a druhý den ráno se Hrdina vydal na úřad Prahy 1 ohlásit akci u Václava.

„To už my neděláme, všechno se teď hlásí na magistrátu,“ dozvěděl se. Tedy šel na Mariánské náměstí.

„Tady to sice neděláme,“ řekl ochotně vrátný, „ale když projedete touto dlouhou chodbou na Malé náměstí, tak tam máme k tomu účelu detašované pracoviště.“

„To tady nebude,“ řekl další vrátný na Malém Rynku, „musíte do Kafkova domu, tam se vydávají taková pooolení.“

„Do Kafkova domu?“ zeptal se nejistě Hrdina. Před zákonem stojí dveřník. A do zákona nemůže vpustit, napsal Kafka.

„No jistě. Je to asi sto metrů hned na tom náměstíčku uedle kostela. V čísle tři.“

Hrdina popošel na náměstíčko, které se jmenuje Kafkovo, a začal hledat číslo tři. To tam samozřejmě nebylo, ale Kafkův dům ano. A Kafkova šilhavá bysta už Hrdinu zaregistrovala. Beschreibung eines Kampfes. A Hrdina bojoval. Mezi nekonkrétními řadami stoleců a slunečníků, nastražených Kafkovým jménem na turisty jako past, našel po úporném hledání vedle kostela nenápadné dveře, na kterých bylo těž napsáno Magistrát. Brána zákona byla otevřena, ale mocný dveřník v kožichu s velkým špičatým nosem a dlouhými tenkými černými tatarskými fousy tam nestál. Hrdina vešel. Nikde ani druhý dveřník, ani ten třetí tak mocný, že se na něj ten první nesmí být podívat. A nečekaně stál GG rovnou v kanceláři.

„Ale to za mnou vůbec nemusíte chodit,“ řekl mu přátelsky úředník. „Na to máte samozřejmě právo. Takový je zákon. To pouze dáte do podatelny, a až mi to přijde na stůl, tak vám to pooolím. Jsme tu k vašim službám,“ nevěřičně slyšel Hrdina přátelský úředníkův hlas. Šel tedy zpět na Mariánské náměstí, vyplnil formulář a podal. Nestálo to nic a nikdo po něm nevyžadoval žádný průkaz.

„A nechcete to tam raději donést sám? Je to jen sto metrů, a když to dám do pošty, tak by se to mohlo zdržet. Počkejte, já tam zavolám... kručí, všichni jsou na obědě. Mohli by chodit alespoň po jednom!“ zlobila se slečna z podatelny. Byl totiž čtvrtek a podání musí být vyřízeno do tří dnů, nejen pracovních. Když to úřad do tří dnů nezakáže, je akce automaticky povolena. Úřadu tedy fakticky zbýval jen jeden den.

„Tak já počkám a zanesu to tam za chvíli,“ nabídl Hrdina vstřícně.

„Já už si nějak poradím,“ odvětila slečna také vstřícně. Hrdina odešel s radostí, jak se mu to všechno podařilo úspěšně vyřídit. Vor dem Gesetz už dveřník nestojí, oddech si a šel na pivo. Tak snadno vstoupil Hrdina do zákona.

Druhý den hned ráno zvonil Hrdinovi mobil: „Tady magistrát. Narazili jsme s Vaší žádostí na problém. Prostor před Svatým Václavem si na celý měsíc zadala Národní strana. Od rána do večera. Takže Vám Vaši akci nemůžeme pooolit. Ten prostor teď patří Národní straně. Jedině, že

byste se domluvil s nimi, jestli Vám to ONI pooolí.“

„Jaká Národní strana?“ podivil se Hrdina, který se v politických stranách vyzná.

„To já nevím, ale mají to zamluvené. Dám Vám na ně telefonní číslo.“

Po vytočení se ozvalo, že volané číslo neexistuje. Hrdina se otrásl. Tak přece! Volal tedy zpět, tentokrát si už jist, že volá skutečně do domu Franze Kafky. Po dvou hodinách se ozval úředník

zase. Vypátral ve starých žádostech ještě jiné telefonní číslo. Hrdina ho vytočil. Vzal to Pavel Sedláček, který říkal, že jede na mítink do Chomutova. Hrdina mu vysvětlil, oč jde.

„Tak nám pošlete do sekretariátu žádost e-mailem a my to projednáme na předsednictvu,“ rozhodl Sedláček mocně.

„A nemůžeme se dohodnout rovnou? Na magistrátu to potřebuji vědět ještě dnes,“ promluvil Hrdina jako Kafkův venkovan, který prosí, aby ho vpustili do zákona.

„To je ale příliš vážná záležitost, to nemohu rozhodnout jen tak já sám,“ slyšel Hrdina ze sluchátka hlas mocného dveřníka, který se odvolával na ještě mocnějšího.

„Ale já to potřebuji vědět teď hned!“ zařval Hrdina ještě mocněji.

„A opraudu tam nebudete mluvit o Evropské unii?“ začal člen Národní strany couvat.

„S Evropskou unií to nemá nic společného, je to otázka národní. Jde o ten řetěz, jak už jsem vám vysvětlil,“ začalo v Hrdinovi zřít podezření.

„Takže jestli tam nebudete propagovat náš ústup do Evropské unie, tak je nám jedno, co tam budete dělat,“ vzdal to ten, který zákon nestěžil, jen zneužil.

„Budem balit řetězy na rudo!“ zahňmal Hrdina znovu a položil. Takže přijďte všichni a doneste si rudé látky či jiné zábalení. Franz Kafka nám to povolil.